

فتحعلی شاه قاجار گه گاه **شعر** می سرود، روزی شاعر دربار را به داوری گرفت. شاعر هم که شعر را نپسندیده بود، بی پروا نظر خود را باز گفت.

فتحعلی شاه فرمان داد تا او را به طویله ببرند و در ردیف چهار پایان به آخور بندند.

شاعر ساعتی چند آنجا بود تا آن جا که شاه دوباره او را خواست و از نو **شعر** را برایش خواند. سپس پرسید: حالا چطور است؟

شاعر بینوا هم بی آنکه پاسخی بدهد، راه خروج را پیش گرفت.

شاه پرسید: کجا می روی؟

گفت: به طویله!